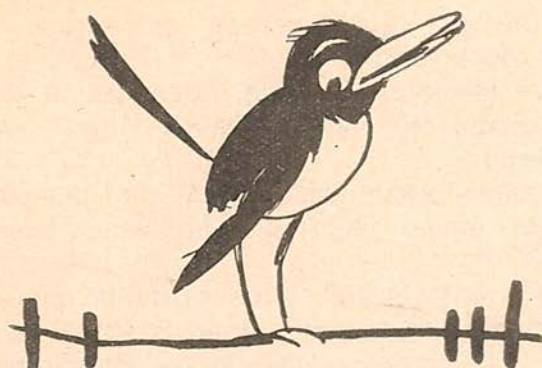

ЧУДНАТА ПЪВИЦА

Хвъркна сврака отъ крушата,
 Попарена отъ сушата,
 Срѣдъ селото се намѣри,
 Отъ плетъ на плетъ се заperi,
 Па навири опашката
 И закрѣка юнашката
 Къмъ врабцитѣ изъ трънака,
 Кокошкитѣ въ буренака:
 — Видѣхте ли, разбрахте ли,
 Дочухте ли, узнахте ли,
 Що направи пѣвицата,
 Кака сврака — кумицата?
 Измжчихъ се твърде много,
 Но най-после — слава Богу!
 — Що, какво? — врабцитѣ питатъ

И изъ трънитѣ се вполитатъ,
 Пѣтелътъ се муси, пери —
 Нѣма дума да намѣри...
 — Какво чудо е станало,
 Та до насъ не е стигнало?
 — Ухъ, простаци, роби сжщи, —
 Гордо свраката отвърща.
 — Затворени по селата,
 Продали си свободата,
 Цѣлий свѣтъ го знае вече
 И наблизко и далече:
 Надпѣхъ всички пойни птици,

